

طرح مطالعاتی «چشمه»

خلاصه مقرری ۱۸ آبان ۹۹ / از ابتدای مبحث «ابعاد خسارت» تا ابتدای مبحث «جبران ها»

ابعاد خسارت:

در سوره مسد، به **دو بعد** از **خسارت انسان** اشاره می شود: **خسارت عمل** و **خسارت وجود**.

خسارت عمل خودش **دو مرحله** می گیرد؛ چون انسانی که **سعی و حرکتش** در این محدوده **گم** می شود، گاهی با این اعتقاد همراه است که دارد کند و **خوب کار می کند و خوب می سازد** و گاهی این گمان را ندارد. آنها که سعی شان گم شده و این **گمان را دارند**، **در عمل خسارت بارترند** و آنها که این **گمان را ندارند خاسرند** و امکان بازگشت شان هست.

خاسر کسی است که خودش را از **دست می دهد**، هرچند تمامی دنیا را به دست بیاورد، که تمامی دنیا در دست این انسان حاصلی ندارد که **دوندگی** می آورد و **رنج** می زاید.

انسان از صبح تا شام با چیزهایی شاد می شود و از چیزهایی می رنجد و چیزهایی در او **موثر** هستند. و هنگامی که این موثر ها و **محرک ها از درجه وجودی انسان پایین تر باشند** و با این وصف او را دگرگون کنند، در این هنگام **خسارت وجودی انسان آغاز می شود**.

آنچه که بر روی من **اثر** می گذارد همان **نشان دهنده جریان وجود من** است، که علی می گوید: «قیمه کل امریء ما یحسنه» ارزش هر کسی برابر همان چیزی است که آن را خوب می شمارد .

بی حساب نیست که حد زهد و آزادی را این آیه می شمارد: « لکیلا تاسوا علی ما فاتکم و لا تفرحوا بما آتیکم» انسان نمی تواند با دست یافتن به تمامی نعمت ها، شاد بشود و یا با رفتن آنها برنجد. این **حالت طبیعی** برای انسانی که در **"وجود"** و **"قدر"** خودش را بیشتر از اینها می شناسد، **دیگر طبیعی نیست**.

خسارت عمل:

تو باید نه تنها بر محرک ها که بر تمامی حرکت هایی که می توانی به خاطر الله داشته باشی نظارت کنی.

و نکته ای مهم این است که خسارت عمل به خسارت وجودی راه دارد. نتیجه ی حرکت های بد، تکذیب و کفر است؛ چشم پوشی از الله است، که **خسارت عمل**، به **خسارت وجود** راه دارد. و همین کارها ریشه های فلاح انسان را کاملاً می خشکانند.